

Tadeusz Bieńkowski

"Z zagadnień racjonalizmu Andrzeja Frycza-Modrzewskiego", Tomasz Fijałkowski, Łódź 1971 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 15/44, 129

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ NOWICKA-JEŻOWA Alina: O twórczości i życiu Mikołaja z Grodna Grodzińskiego, poety i publicyisty XVII wieku. "Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego". Kraków 1971. Prace Historycznoliterackie. Z. 21 s. 9-25.

Artykuł jest próbą odtworzenia życia i działalności Mikołaja z Grodna Grodzińskiego, jednego z zapomnianych dzisiaj twórców XVII-wiecznych, związanego ze środowiskiem krakowskim w latach 1630-1641. Ustaleniom biograficznym towarzyszy analityczna prezentacja poetyckiego dorobku Grodzińskiego, a także omówienie jego historycznych i heraldycznych pism. W toku rozważań przypisane mu zostały ponadto niektóre utwory o niepewnym dotychczas autorstwie.

BP/44/41

E.S.

/II/ FIJAŁKOWSKI Tomasz: Z zagadnień racjonalizmu Andrzeja Frycza-Modrzewskiego. "Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Łódzkiego". Ser. I: Nauki Humanistyczno-Społeczne. Z. 82. Łódź 1971 s. 39-45.

Autor zastanawia się nad rolą rozumu i rozumowego poznawania rzeczywistości w systemie intelektualnym Frycza-Modrzewskiego. W każdej dziedzinie działalności umysłowej i praktycznej Frycz przyznawał rozumowi rolę nadrzędną, rozstrzygającą i arbitralną. Doświadczenia zebrane dzięki lekturze książek i bezpośredniej obserwacji życia społecznego poddawał krytycznej ocenie rozumu i dopiero wówczas wyciągał wnioski i formułował ostateczne opinie. Krytycznej ocenie rozumu poddawał również religijne poglądy teologów dawnych i sobie współczesnych. Tylko wobec Pisma św. nie stosował krytyki rozumowej, uważając je za nieomylny i niepodważalny autorytet w sprawach religii.

BP/44/42

T.B.